ΠΡΟΠΟΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩΝ
ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ
(Ἡράκλειον Κρήτης, 18 Ἰουνίου 2016)

***

Ἱερώτατε καὶ τιμιώτατε ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ, Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κύριε Εἰρηναῖε, μετὰ τῶν περὶ ὑμᾶς Ἱερωτάτων καὶ θεοφιλῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, τῶν συγκροτούντων τὴν Ἱερὰν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον τῆς προσφιλοῦς κληρουχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας,

Ἐξοχώτατε κύριε Περιφερειάρχα Κρήτης,

Ἐντιμότατε κύριε Δήμαρχε Ἡρακλείου καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ἀρχῶν τῆς ἁγιοτόκου καὶ ἡρωοτόκου Κρήτης,

Εὐλογημένοι συνδαιτυμόνες,

Ἡ Χάρις τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ηὐδόκησε διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν νὰ βιῶμεν τὴν κοινωνίαν τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, ἑνότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Κρήτης, μεταξὺ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς προσφιλοῦς θυγατρός της, παρόντων καὶ τῶν ἀδελφῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν συνοδειῶν αὐτῶν.

Τὸ διανυόμενον ἔτος 2016 καταγράφεται ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας ὡς **σταθμὸς** τῆς πανορθοδόξου θεολογικῆς ἐμπειρίας καὶ σκέψεως· ὡς σημαντικωτάτη **σελὶς** διὰ τὴν πρὸς τὸ μέλλον πορείαν τῆς

Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας. Τοῦτο δέ, διότι ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας συγκαλεῖται διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν **ἑνότητα** τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν· διὰ νὰ διακηρύξῃ τὴν **μοναδικότητα** τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· διὰ νὰ δώσῃ τὴν **μαρτυρίαν** τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Εἰς τὴν σελίδα ταύτην, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης παρέλαβεν ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, συναινούντων καὶ τῶν ἀδελφῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ὑψηλὸν καὶ μοναδικὸν **προνόμιον**, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην καὶ συγχρόνως πολύτιμον **εὐθύνην**, τῆς διοργανώσεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀκαδημίᾳ Κρήτης.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ὅλου προγράμματος, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ἔχουν ὀργανωθῆ κατὰ τὸν ἀρτιώτερον δυνατὸν τρόπον, μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ μέριμναν. Διὰ τοῦτο ὀφείλονται εὐχαριστίαι καὶ ἔπαινος εἰς τὴν περὶ τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα, ἀδελφὲ κύριε Εἰρηναῖε, Ἱερὰν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὴν ὁρισθεῖσαν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπήν, διὰ τὴν μετὰ πολλῆς συνέσεως καὶ ἐν συντόμῳ χρόνῳ ρύθμισιν πασῶν τῶν σχετικῶν διαδικασιῶν, πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐκπλήρωσιν τῆς πολυευθύνου ταύτης ἀποστολῆς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος καὶ τῶν λοιπῶν προσφιλῶν ἀδελφῶν Προκαθημένων μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἱεραρχῶν.

Ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης βεβαιώνουν τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον πνευματικῆς ζωῆς τοῦ εὐσεβοῦς Κρητικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ χαρακτηρίζει ὁλόκληρον τὴν τοπικὴν παράδοσιν. Ἄλλωστε, ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τούτων, εἶναι εὐρέως γνωστὴ ἡ θρησκευτικότης καὶ ἡ παραδοσιακὴ εὐσέβεια τῶν Κρητῶν. Ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς διαχρονικῆς ταύτης εἰκόνος, μεταξὺ ἄλλων πολλῶν, ἀποτελεῖ ἡ μοναστικὴ παράδοσις καὶ ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἱστορικῶν Ἱερῶν Μονῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐγκαταβιώνουν νέοι μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν. Αἱ Μοναὶ τῆς Κρήτης ἀποτελοῦν ἀληθεῖς πνευματικὰς κυψέλας Ὀρθοδόξου ἀσκητικῆς μαρτυρίας καὶ ζωῆς ἐν τῷ

κόσμῳ καὶ ἐκτὸς τοῦ κόσμου, εἰς σφαῖραν οἰκουμενικήν, διαχρονικήν, ἑνοῦσαν οὐρανὸν καὶ γῆν, καὶ ὁδηγοῦσαν εἰς τὴν βασιλικὴν πόλιν τῆς Χάριτος καὶ τῆς δικαιώσεως καὶ τῆς δόξης, εἰς τὴν ὁποίαν «οὐ μὴ εἰσέλθῃ… πᾶν κοινόν..., εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. Ἰωάν. κα΄, 27).

Ἡ μακρὰ μοναστικὴ παράδοσις τῆς Μεγαλονήσου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀλλεπαλλήλους περιπετείας τοῦ Γένους τῶν Ὀρθοδόξων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἑλληνικοῦ, κατὰ τὰς περιόδους κατακτήσεώς της ὑπὸ ξένων ἐπιδρομέων, ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων μέχρι καὶ τοῦ εἰκοστοῦ, συνδέεται μὲ διωγμούς, μαρτύρια καὶ ἐκτεταμένας καταπιέσεις τῶν πιστῶν. Τὰ μαρτυρολόγια καὶ τὰ συναξάρια εἶναι πλήρη ἱερῶν μορφῶν μεγάλων ὁσίων, ἁγίων καὶ μαρτύρων, μὲ προεξάρχοντα τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἱερὸν ἄνδρα Ἅγιον Ἀνδρέαν Κρήτης. Οὕτως, ἡ Ἁγιοτόκος Κρήτη κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Εἶναι δὲ ἰδιαιτέρως σημαντικόν, ὅτι ἕκαστος τόπος, πόλις ἢ καὶ μικρὸν ἀκόμη χωρίον τῆς Κρήτης, ἔχει ἕνα ἢ περισσοτέρους τοπικοὺς προστάτας-ἁγίους καὶ μάρτυρας, τιμωμένους κατ᾽ ἔτος μετ᾽ εὐλαβείας καὶ συνεπείας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Κρητικὴν παράδοσιν καὶ πρὸς τὰ τοπικὰ ἔθιμα.

Διακονεῖτε, Ἱερώτατοι ἀδελφοὶ ἅγιοι ἐν Κρήτῃ συνιεράρχαι, εἰς ἕνα **ἡγιασμένον, μαρτυρικὸν** καὶ εὐαίσθητον τόπον καὶ χῶρον, ἀλλὰ καὶ ἕνα **εὐλογημένον, φιλάγιον** καὶ **ἡρωϊκὸν** Ὀρθόδοξον λαόν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης σήμερον κατέχει καὶ τοποθετεῖται εἰς ἰδιαιτέρως ὑψηλὸν ἐπίπεδον, ὡς πρὸς τὴν στελέχωσιν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεών της. Ἡ παιδεία, τὸ φρόνημα, τὸ σθένος καὶ ἡ παρρησία τῶν Ἱεραρχῶν καὶ τοῦ κλήρου της γενικώτερον, κινοῦνται μακρὰν συμβιβασμῶν καὶ σκοπιμοτήτων, διαφαίνονται δὲ εἰς ὅλας τὰς πτυχὰς τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Ἡ Κρήτη, τῷ ὄντι, λαμπρύνεται ἀπὸ Ἱεράρχας καὶ κληρικοὺς ὑψηλῆς θεολογικῆς καὶ ποιμαντικῆς παρουσίας, διὸ καὶ ἡμεῖς καυχώμεθα ἐν Φαναρίῳ διὰ τὴν ἐνταῦθα φιλομήτορα θυγατέρα, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὑμεῖς «πάντες οἱ ἐν Κρήτῃ καυχᾶσθε διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναφοράν σας εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀκαταλύτους ἱεροὺς ἀγαπητικοὺς δεσμούς, οἱ ὁποῖοι συνδέουν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας», ὡς ἐπισήμως διεβεβαίωσεν ἡμᾶς μόλις πρὸ

ἡμερῶν ἡ ἐλθοῦσα παρ᾽ ἡμῖν ἀντιπροσωπεία τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου.

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κύριε Εἰρηναῖε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, καὶ Ἱερώτατοι ἀδελφοὶ σεβάσμιοι πάρεδροι αὐτῆς,

Ἐνώπιον μιᾶς τοιαύτης ζώσης Ἐκκλησίας χαίρεται καὶ καυχᾶται ὄχι μόνον ὁ Ἁγιώτατος Ἀποστολικὸς καὶ Πατριαρχικὸς Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ ὁ ἐλέῳ Θεοῦ Προκαθήμενος αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ παροῦσα εἰς τὴν ἀδελφικὴν ταύτην συνεστίασιν διὰ τῶν τιμίων ἐκπροσώπων αὐτῆς Ἁγία ἡμῶν Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις εὐλογεῖ καὶ συγχαίρει πάντας ὑμᾶς, ἐγείρουσα δὲ τὸ κύπελλον τοῦτο τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου τῆς Κρήτης, εὔχεται ἑκάστῳ ἐξ ὑμῶν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέσης καρδίας ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, καὶ ἐπ᾽ ἀγαθῷ τῆς ἁγιοτόκου καὶ μαρτυροτόκου καὶ ἡρωοτόκου Ἐκκλησίας ταύτης, τὴν ὁποίαν καὶ προτρεπόμεθα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ στρατείαν της, ἔχουσα ὡς ἀφετηρίαν καὶ ἐφαλτήριον τὰ αἵματα τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων της, τὰ ὁποῖα ἐχύθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ κατήσχυναν τοὺς διώξαντας καὶ πολεμήσαντας τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν τυράννους.

«Στήκετε, λοιπόν, ἀδελφοί, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι᾽ ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν..., παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ» (Β΄ Θεσ. β΄, 15-17). Ἀμήν.